

ARADI KÖZLÖNY

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:	Vidéken postai székkel:
Egész évre . . . 12 frt	Egész évre . . . 14 frt
Fél évre . . . 6 "	Fél évre . . . 7 "
Negyed évre . . . 3 "	Negyed évre . . . 3.50
Egy óra . . . 1 "	Egy óra . . . 1.20

Kiadóhivatal:

As „Aradi Nyomdatársaság”, fűt 51. sz. a., hová hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok küldendők.

Hirdetések díja:

Hat b. petít sor egyszer . . . 8 kr	Bélyegdíj külön . . . 30 kr
Minden következőnél . . . 4 "	Nyiltér sora 15 "

Szerkesztőség:

As arad-csanádi egyesült vasutak palotájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

A tizenhárom.

— Október 6-ának megünneplése. —

Arad, október 6.

... Megemlékezés, kegyelet.

Megemlékezés a tizenhárom vértanuról, a félistenekről, a martyrokról, kik életükkel fizették meg, hogy oly nagyon szerették a hazát a kegyelet az ő dicső emlékükhöz, mit drága virágként ápol és gondoz szívében örök időkhig a hálás nemzedék.

Ez a nap volt tegnap. A megemlékezés, a kegyelet nagy napja.

Tartozó kötelesség a megdicsőült hősök emléke iránt, a mit év év után hazafias buzgalommal a szívből teljesít minden magyar, ha az aradi Golgotha gyászos fordulónapjára virradunk.

Mert tehetünk-e kevesebbet a haza martyrjaiért, mint ha kegyelettel megemlékezünk róluk a visszaidézzük gondolatunkba a szomorú októberi nap még szomorubb történetét, melyen a legjobbak, a legdicsőbbek szenvedtek gyászos vértanuhalált.

A bitó volt az ő keresztjük, mely megváltott bennünket, az ő dicső emlékeik iránt mindig hálás, kegyeletes utódokat.

A bitó a vár sáncaiban eldőrdülő golyók, melyek a legnemesebb lelkeket oldották fel hosszú, kínos szenvedés, gyötrellem és a nehéz raboskodás keserves terhei alól — életök árán.

... Ezt a napot ülte tegnap Aradváros hazafias közönsége a Kárpátoktól Adriáig minden magyar.

Megjelentek a nagy idők öreg tanúi, a roskadó agg honvédek, kik révedező szemmel állottak körül a katafalkot, a kivégzési hely obeliszkjét és a dicső vértanúk monumentális ércszobrát, mely Horácziusként örök időkhig hirdeti: „Non omnis moriar.” „Nem haltatok meg egészen.”

Megjelentek számos küldöttek, hogy kegyeletük koszoruját a martyrok emlékkövére helyezték.

Megjelentek az egyetemi ifjak, hogy tanúságot tegyenek a haza virága, a fiatalság ki nem alvó, hálás kegyeletéről.

Megjelentek a hatóságok egyletek és társulatok, hogy emeljék az emlékeztető gyászos ünnepet, mely nemcsak a miénk, de az egész hazáé, minden magyaré egyaránt.

A komor, megható ünnepély, ha nem is volt külsőségeiben oly diszes, mint két évvel ezelőtt, mikor a szabadságtéri impozáns szoborművet az ország részvételével lelepleztük, de kegyeletben, lefolyásban most is méltó volt Aradváros közönségéhez.

Az ünnepélyt az állandósított „Kegyelet bizottság” első ízben rendezte ez uttal s hogy kitűzött czáljának tőle telhetőleg szépen megfelel, bebizonyította, a miért Lukács Miklós a táradhatlan elnököt illeti meg főképp az elismerés.

Volt a tegnapi ünnepélynek még egy fon-

tos momentuma: a szabadságharcai országos ereklyemúzeum megnyitása. Csendben, minden zaj nélkül nyitották meg ezt a hangyaszigalommal összehordott, nagyérdékű tárlatot, a melynek sikeréért az elismerés és köszönet legbensőbb szavával adózunk Varjassay Arpád kir. tanfelügyelő, Lendvai Sándor és Dömötör László tanár fáradszatlan buzgólkodásának. Az ő érdemük, hogy az ereklyemúzeum létesült, hogy ily szépen létesült s hogy rendkívül becses, érdekes tárgyak egész halma-zát tartalmazza.

Gondosan, nagy figyelemmel van összeállítva minden ereklye. Lehetetlen, hogy könnybe ne lábadjon az ember szeme, ha a megdicsőült vértanuktól visszamaradt emléktárgyakat, szabadságharcai fegyvereket, ruhákat, okmányokat, festményeket, rabmunkákat, bilincseket stb. végignézi. A múzeum gazdag, felette érdekes s már tegnap igen sok szomlélője volt. Az ünnepélyes megnyitás jövőre lesz, arra lejön Léva Henrik, az ereklyemúzeum fővédnöke is, de már most rendelkezésére van bocsájtva a tárlat a közönségnek.

A tegnapi nap eseményeiről a következő részletes tudósítások számolnak be:

A templomban.

Már a kora reggeli órákban mozgalmas volt a város képe. Sok helyen fekete zászlókat lobogtatott a szél. Nyolcz óra után gyülekeztek a városháza előtt az egyletek, hogy felvonulva részt vegyenek az ünnepélyen. Az Andrassy-teret előzónlőtte a nagy közönség.

Pontban háromnegyed 9 órakor indult meg a menet a városháza előtt élén Lukácsy Miklos honvédegyleti elnökkel és az öreg nevenyolczasokkal. Utánuk haladt Himpfner Béla és Boros Vida igazgatók vezetése alatt a kir. főgymnasium és állami főreáliskola tanári kara, majd a magyar tudományos és műgyetem diszmagyaros küldöttsége, a kir. főgymnasium ifjuságának küldöttsége, az állami reáliskola ifjuságának küldöttsége, továbbá zászlók alatt az aradi hadastyánegylet, az aradi izr. betegsegélyező és temetkezési egylet, az aradi dalegylet, az iparos ifjak önképző és betegsegélyező gyulete, az első Kossuth asztaltársaság és a magyarvárosi jótékonycélu asztaltársaság.

A menet a tűzoltó zenekar indulója mellett, impozáns képet nyujtva 9 órakor ért a templom elé, hol az egyletek a közönség ezreitől körülveve állottak fel, míg a küldöttségek bevonultak a templomba, mely már telve volt előkelő közönséggel.

Ott láttuk Fábián László főispán vezetésével az Aradmegye és Salacz Gyula polgármesterrel élén Arad város teljes tisztikarát, továbbá a kir. főgymnasium, állami főreáliskola és állami tanítóképző tanári karát Himpfner Béla Boros Vida és Szabó József igazgatók vezetése alatt. A kereskedelmi akadémia tanári karát Bray Lajos igazgató vezette. Arad város törvényhatósági bizottsága részéről Varjassay József, Atzél Péter, Varjassay Arpád, Millig József, Vizer Péter, Robitsek Agost dr, Sallay Béla dr, Barabás Béla dr, és Nikolics Péter voltak jelen.

A templom szentélyében felállított diszes

katafalkon 13 halálfej volt elhelyezve. Körülötte 6 hadastyán egyleti tiszt állott diszörséget s a honvédegylet, a budapest testvéregytemek és az ifjuság küldöttei helyezkedtek el. A templom hajójának többi részét elegáns hölgyközönség, a kereskedelmi akadémia és a tanítóképző ifjusága töltötte.

Kilencz órakor ünnepélyes gyázmise volt, melyet Jánosy Demjén dr minorita rendfőnök czelebrált fényes papi segédlettel. Misa alatt a templomi énekkar és a „Kölcey-dalkör” énekelt szépen, szabatosan. Volt solo is, melyet Csik Irén kisasszony adott elő gyönyörűen csengő soprán hangon. A mise végén a „Kölcey-dalkör” hazafias fohászt énekelt.

A kivonulás.

A mise végeztével a közönség kiözönlött a templom előtti terre s csatlakozva a sorakozott menethez, hosszú, beláthatatlan sorban vonult a Szabadság-téren, az Asztalos Sándor utcán s a kincstári Maros hidon át ki a vesztőhelyre, hol már nagy tömegben várta az összegyűlt közönség.

A vesztőhelynél a rendet a kivonult rendőrség és csendőrség segítségével Bartók Kálmán rendőrhadnagy, Kovács Vincze kegyeletos bizottsági jegyző és Rausch Kálmán elnökkel élén az ifjusági rendfontartó bizottság tartotta fenn.

Mikor a nagy közönség a vesztőhelyre érkezett az emlékkövezőn már ott diszlett özv Damjanics Jánosné remek babérkoszoruja, melyet tegnap reggel felkéréséhez képest Végh Aurél kir. jószágigazgató helyezett el az obelisken.

A vesztőhelynél.

Ezrekre menő tömeg gyűlt össze a vesztő helynél, óriási érdeklődéssel várva az ünnepély lefolyását. A rendet a lovasrendőrség és a kirendelt csendőrök tartották fenn.

Általános figyelem közt lépett Lukács Miklós, honvédegyleti elnök az emelvényre s lendületes, valóban művészi szépségű beszédrel nyitotta meg a kegyeletos ünnepélyt. A jelenlevők, a nagyszabású szónoklat hatása alatt többszörös eljenzéssel szakitották meg a szónokot. A beszédet egészterjedelmében adjuk a következőkben:

Mélyen tisztelt közönség!

Megdobbant ma ismét szive a nemzet háfiainak, és milliók érzik át, hogy október 6-án mindenkor gyászos emlékü napja van Magyarországnak.

Nemzeti önérzetünk büszkeségével állapíthatjuk meg ezt az alkalommal is, midőn az ország több helyéről honfiak és honleányok jelentek meg térdüket a szentelt földön meghajtani.

De a mai nap jelentőségét mégis legjobban érzik át Arad polgárai, mert részben a még élőknél és részben elődeiknek szerep jutott a tragoediában, mely itt nyert befejezést.

Arad megmutatta a multban, megmutatja ma és meg fogja mutatni a jövőben is, hogy nem méltatlan a hősökhöz, kiknek érdemeit méltatni ez alkalommal az ifjabb nemzedék egyik tagjának jutott osztályrészül.

S hogy ez így van, nagy örömünkre szolgálhat főleg nekünk, itt ma már nagyon megfogyott számban egybegyűlt kedves honvéd bajtársaim, — mert biztosítékul szolgál ez nekünk arra nézve, hogy a kegyelet ezen ünnepe akkor is meg fog tartatni, ha már egy sem lesz közülünk, ki elől vigye ez ün-

